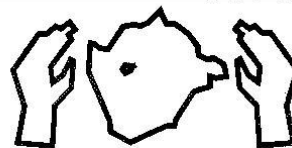

Mieninfo

Nr 3/97 sep. okt. nov.

Red: Curt Ihlström 0477-15080 Bosse Bengtsson 0459-85056 Björn Jäderås 0459-85143

Adress: Pl 2237 Hakefors 36292 Tingsryd

MIDSOMMARAFTON I BYGDEGÅRDEN

Traditionsenligt firades midsommarafton i bygdegården i Gäddeviksås. Midsommarstången kläddes kl. 11⁰⁰ av bygdens alla generationer.

Den blev mycket vacker och stilig. I år fanns det gott om blommor. Kl. 15⁰⁰ samlades över 100 personer i strålande solsken, för dans runt midsommarstången. Det var härligt att se så många fina förväntansfulla och sommarklädda barn dansa och leka. Ibland behövdes det både två och tre ringar kring stången, för att alla skulle få plats. Musik och sång stod som vanligt Alf och Laila Fröberg förtjänstfullt för, med assistans av Sofia Ihlström.

Efter dansen drack vi kaffe och åt jordgubbsbakelse, som verkligen smakade sommar. Medan vi vuxna njöt av kaffet och solskenet, fortsatte Sofia att roa barnen med lekar och annat skoj. I utebodarna fanns även möjlighet att köpa korv och godis. Man kunde också roa sig med att spela på chokladhjulet eller köpa lotter.

Ingrid

VALBORGSMÄSSOKVÄLL

Tack till er i Midingsbråte för allt arbete ni gör för att få ett stämmingsfullt valborgsmässöfirande.

När man hör Ingalill läsa och ser bålet flamma, då känner man att sommaren är på väg.

TYVÄRR

Det blev ingen LOPPIS. I sommarvärmen var det för få som hade möjligheten att engagera sig och dra i trådarna. Om intresset fortfarande finns så kan vi ha en loppis vid ett senare tillfälle. Är du intresserad att hålla i det hela så hör av dig till redaktionen eller till Miengruppen.

Red

BYAVANDRING I GÄDDEVIKSÅS

Den 1 juni samlades vi till byavandring genom Gäddeviksås. Några "Åsaboar" hade förberett vad de ville visa och det blev också en mycket intressant dag.

Här följer några axplock av vad bl.a.

Gustav berättade:

Då Blekinge blivit svenskt, 1658, bestämdes att en ny och bättre väg skulle byggas från Gäddeviksås till Tingsryd.

1665 blev Arne Davidssons gård ett gästgiveri. Så var det fram till 1880, då gården Sjörup (dagiset) blev gästgiveri. Vissa inkomster i byn var gemensamma. bl.a. fick mjölnaren och garvaren betala hyra. Jakten i byn arrenderades av en enda person, denna och det gemensamma grustaget gav också inkomster. Dessa pengar fördelades vid ett gille, som hölls den 1:a Maj. Majgillet anordnades av bönderna enligt en viss turordning.

Vi såg en gammal tjärdal, där man brände tjära fram till omkring år 1930.

Så diskuterades "Mammegården" (gulahuset). Ladugården byggdes under Nödåren 1868-69 av torparna runtomkring. Deras lön var maten de fick.

Så fortsatte vandringen förbi Ryggåsstugan ner (Skatebacken) till Lillevik och vidare utmed Miens strand fram till Bydegården. Här beundrade vi de vackra betesängarna. Många mindes också den fruktblomning, som fanns en gång på 50-60-talen. Gustav berättade om den gamla gården, den första kända bosättningen i Gäddeviksås. Gården beboddes av en kvinna, som ägde byarna Gäddeviksås och Grönadal. Man har också hittat rester av den väg, som sammanband dessa 2 byar med varandra. Hilding berättar att denna kvinna lär ha tappat sin ring och fällt yttrandet: "Detta är lika omöjligt att hitta denna ring som att göra mig utfattig." Men - enligt sägen hittades ringen och kvinnan blev utfattig!!!! Dessutom berättades att en av norra Europas äldsta industrier fanns här, en stenxyfabrik. Man vet inte säkert när men det bör vara för ett par tusen år sedan. (om du som läser detta vet mer så skriv, eller ring och berätta för red, eller undertecknad.) Lite mer aktuell information:

Gäddeviksås fick elström 1928.

(Men i början bara emellan kl. 18⁰⁰-22⁰⁰.)

Telefonen togs i bruk 1942.

Befolkning:

1900 fanns det 159 bofasta Gäddeviksås.

1950 " 79 " " "

1997 " 62 " " "

Byavandringen avslutades med en tävling i hästskokastning mellan byarna. Vinnarby blev Grönadal. GRATTIS!

Tack till arrangörerna Elin, Gustav

Maj-Britt, Kalle, Hilding och Harry för en fin dag.

Gun Ihlström

HEJ ALLA LÄSARE

Så var det dags för ett nytt nummer av Mieninfo. Fåtalet av er vet nog inte var Mieninfo skrivs. Så nu skall jag tala om det för er. Det skrivs på Datorteket i Tingsryd. Jag får in materialet och sen skriver jag ut det. Detta är mitt andra nummer som jag nu skriver som handledare. Mitt första nummer skrev jag som kursdeltagare. Ni undrar kanske vem som gjort alla fina teckningar i detta nummer.

Jo, det är Kent Rotsthen. När jag nu hade en så duktig tecknare som kursdeltagare så tyckte jag att det skulle utnyttjas. Han är ju dessutom från trakten.

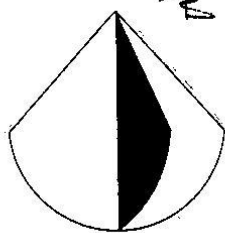
VÄL MÖTT.

Mia

Dags igen för

lördag 6-söndag 7 september
skall Du hålla utkik efter de sedvanliga
röd/vita vindbollarna. Som vanligt finns det
våldigt många platser att besöka (några nya)
och mycket att titta på både i
hembygdsgårdarna och hos konstnärer och
konsthantverkare.
Vår del av kommunen är representerad av
Annika Svensson i Gäddeviksås bygdegård.
Erik Karlsson ställer ut hemma i Midingsbråte.
I Gröntebo visar Karin Cederkvist
"gåramålningar", Allan och Björn Jäderås
ställer ut i Ryds gamla brandstation
tillsammans med Tingsrydsgruppen. Likadant
gör Christina Persson från Hunnamåla.
Även årets lotteri är fantastiskt, vinstvärdet är
ca: 85.000:- Köp gärna en lott och stöd
"rundan".

GENIALT TJEJER !

Internetutbildning på engelska, släktforskning
med hjälp av internet. Andra liknande idéer till
kurskombination har Bodil och Ulla hittat på.
I engelska har dom dessutom engagerat en
tvättakta engelsman, ända från Törnamåla,
som lärare. Ulla har fått in ett 40-tal intresse-
anmälningar till olika kurser. Mest populärt är
engelska, datorkunskap och IT/ internet med
ca. 10 vardera. Dessutom finns önskemål om
utbildning i släktforskning, bykännedom,
tyska, konsthistoria, bilrep. och arkeologi.
Är du kunskapsörstande och inte anmält
dig ännu så kontakta:

Ulla d' Ailly
Grönadal, P.1 2417
362 92 Tingsryd.

Björn

SURFARE HÖR UPP !!

Nätsurfare alltså. Nu är kommunens
IT-satsning på gång och kanske får vi en
dator mm. till bygdegården redan i höst.
Miengruppen och Bygdegårdsföreningen är
nu igång med att planera och iordningställa
ett rum för datorn i bygdegården. Vill du
hjälpa till med att snickra och måla mm. så
kontakta:

Tord 0459-851 46.

STORMÖTESKVÄLL

I höst kommer vi att ha en informations- och
diskussionskväll (se "händer runt Mien")
då vi ska planera hur vi skall använda datorn
och Internetanslutningen. Dessutom kommer
några ifrån kommunen och berättar mer om
möjligheterna med hela projektet.
Förhoppningsvis har vi då fått datorn på plats
i det iordninggjorda rummet. Den kvällen skall
vi också diskutera vilka kurser vi skall satsa på
och vilken nivå de bör ligga på. En mycket
intressant kväll alltså, så vik den för bygdegården.
Mer info. får du av :
Ulla 0459-851 11.

MIENINTERVJUN

Roy Stanfors om Miens tillkomst.

En regnig dag i slutet av juli träffar jag Dr. Roy Stanfors i Midingsbråte. På 60-talet fördjupade han sig i Miens geologiska historia i sin doktorsavhandling. Han har mycket att berätta om sjön, som vi bor vid.

Går man tillbaka, för närmare 120 år sedan, så kom stadsgeologen N.O Holst från Stockholm hit för att kartlägga området geologiskt. Man kan föreställa sig hur han körde förbi just här med häst och vagn på vägen, säger Roy Stanfors och pekar på vägen som leder förbi badplatsen vid Midingsbråte.

Kanske låg dimman tät över sjön eller kanske flödade Mien av solsken just den dagen han plockade upp en mörk, porös sten med fördjupningar i, ungefär nere vid sågen i Gäddeviksås. Eftersom förekomsten av ryolit är en sällsynthet i vårt land blev överraskningen stor. Hade sjön Mien kommit till på grund av ett vulkanutbrott?

Själv lockades Roy Stanfors till Mien på 60-talet. En präst från Sandsjö ringde till Geologiska institutionen i Lund och påstod att han nu också hade funnit det fasta klyftet av ryolit, men senare visade sig att det var bara ett löst block i Källehult.

Men nu kände sig Roy Stanfors utmanad att leta upp själva "skorstenen" som hade bildats efter ett vulkanutbrott.

En ekolodning sattes igång för att fastställa djupet i sjön samt geologiska mätningar gjordes vintertid från isen. Ryoliten avger magnetisk strålning som kan lokaliseras med hjälp av geologiska instrument.

Resultatet var att själva centrum låg på Ramsö. Med anslag från Forskningsrådet kunde vi börja borra på ön, och fann då ryoliten i fast klyft. Sjön uppskattades till en ålder av 100 miljoner år.

Man hittade fem olika slags ryolitstenar som visas i Sockenstugan i Urshult sedan en längre tid tillbaka

Roy Stanfors har också tillbringat en hel del tid i Kanada

Under andra världskriget flygfotograferades Kanada. Då kom man fram till att sjöar med rund struktur, som även Mien har, är mycket ovanliga. Man utgick från att nästan alla sådana sjöar hade bildats av ett meteoritnedslag. Det blev nästan som en modetrend, säger Roy Stanfors.

Hur hade då Mien kommit till?

Låg förklaringen i ett vulkanutbrott, eller i ett meteoritnedslag?

Mien ligger inte i ett område som tillhör den yngre delen av jordskorpan, där äkta vulkanism kan uppstå. Äkta vulkanism känner vi däremot till t. ex. från Island och i medelhavsområdet. Sedan uppvisar en del ryolitstenar kantiga fragment som endast kan ha bildats vid en explosion som händer vid ett meteoritnedslag. Min slutsats blev då att en meteorit har slagit ner och själva uppsmältningsprocessen var vulkanliknande, kanske till och med i olika omgångar.

Roy Stanfors kallade processen för "kryptoexplosiv". Dellensjöarna i Hälsingland har bildats på liknande sätt.

Den som vill gå in djupare på temat kan läsa "Sjön Mien-ett geologiskt problem" av Roy Stanfors, utgiven av Hembygdsföreningen Gamla Urshult

B.C

Ett tack till Dr. Roy Stanfors som tog sig tid att berätta om Mien för Mieninfo.

Byavandring i Gröntebo

Söndagen den 13 juli mötte ca 40 personer upp vid Gröntebo skola för att vandra i byn under Bror-Eric Gröntes ledning.

Flera av deltagarna hade varit elever i skolan, som var i bruk ca 1908 – 1954.

Gruppen vandrade norrut längs vägen. På avstånd såg vi Gustav Svenssons båda stugor: Nybygget från 1836 som brann 1993 och sjöstugan från 1940. Vi gick förbi Mihem från 1911, där nu Bror-Eric och Edith Grönte bor, samt ruinen vid Gummatäppe, ett torp som enligt traditionen aldrig varit bebott.

Vi gjorde sedan en avstickare till ruinen vid Lunkebäckens utflöde ur Lunksjön. Här fanns en såg redan på 1700-talet. Boningshuset har sedermera ersatts av Agne Lindkvists stuga Nyhemmet. Miens fiskevårdsförening har nu låtit dämna upp bäcken för att gynna inplanterad lax.

Vandringen fortsatte längs vägen förbi bron över Lunkebäcken, där det före 1917 låg en smedja, fram till det år 1989 byggda fritidshuset på Farfars lycka.

Åter lämnade vi vägen, denna gång in i bokskogen bakom Farfars lycka ner till betesängarna invid Lunksjön. På ängen finns nu en potatiskällare, men det har tidigare funnits en linbasta och ett bränneri. Bror-Eric berättade om våldsamma händelser, som ägt rum här på 1800-talet.

Efter att ha besett stenpiren ut i Lunksjön – ett resultat av stenröjning från 1927 – fortsatte vi in i beteshagen norr därom. Nu blev det gruppfotoografering.

Sedan vi passerat en arrendatorsbostad från ca 1950 kom vi till den västra gården.

På 1600-talet fanns det en enda gård i byn, den röda gården vid Mien. Byggnaden – en s.k. framkammarstuga – är kanske inte densamma. Redan på 1700-talet fanns det fyra gårdar. Ännu vid storskiftet 1810 låg alla fyra samlade kring den ursprungliga gårdsplanen, men vid laga skiftet 1835 hade två av dem ersatts av en gård i söder och en i väster. De nuvarande mangårdsbyggnaderna uppfördes ca 1875 resp. 1889. Den västra gården har en lång

familjetradition från Per Nilsson via Olof Persson, Nils Johan Olofsson, Anna Nilsson-Karlsson-Svensson till Karl-Heimer och Bror-Eric Grönte.

Solhem – där Karin Cederqvist nu bor – uppfördes som undantag till Olof Persson.

Norr om gårdarna ligger Fridhem som var skolhus i flera decennier före 1908 och Fridslund, som var det gamla soldattorpet från 1700-talet. I båda husen har det funnits affär. Vi fick tillfälle att träffa Vera Lindblom, som hade sin affär fram till ca 1982.

Allra längst norrut längs vägen ligger Grönadal, ursprungligen ett torp från 1884.

Den lilla röda sommarstugan vid den södra gården var Brotorpet ca 1839 – 89. Torpet låg i skogen sydväst om skolan men flyttades fram till gården kring sekelskiftet.

Efter vandringen samlades vi hemma hos Bror-Eric och Edith Grönte, som bjöd på kaffe med tilltugg. Vi lyssnade på ett band från Smålandsradion med intervju av bl.a. Vera Lindblom och Gustav Svensson.

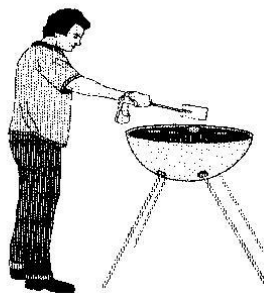
Tack för en intressant och trevlig dag!

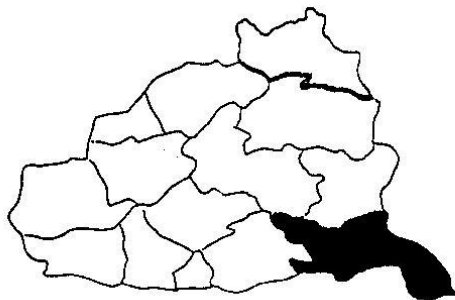
Jan-Erik Hederås

GRILLAFTON I MIDINGSBRÅTE

Fredagen den 4 juli samlades en del av Midingsbygdens invånare för gemensam grillkväll vid badplatsen i Midingsbråte. Vi var ett 40-tal, vuxna och barn, som ur våra korgar plockade fram diverse läckerheter, vilken sedan grillades i den tidvis täta röken. Medan solen gick ner tog den yngre generationen ett kvällsdopp i det ovanligt varma vattnet. Vi vuxna drack kaffe och hade en fin kväll.

Ingrid

Källehult

Poststation 1884-01-01--1884-12-31

I januari 1883 slog sig hemmansägaren Håkan Svensson samman med några andra personer i den lilla byn Yttre Källehult med en framställning till poststyrelsen om att anordna postföring med gående bud mellan Tingsryd och Ringamåla. I Yttre Källehult borde enligt sökandena inrättas en poststation, vilken Svensson erbjöd sig att sköta utan ersättning från postverket.

Eftersom postföringslinjen var avsedd att gå in i Blekinge blev länsstyrelsen i Karlskrona tillfrågad under remissbehandling. Där anslöt man sig till kronofogde Leopold Möllers upfattning. Den gick ut på att inga personer i Blekinge skulle ha någon nytta av den föreslagna postföringen. För Kronobergs län yttrade sig bl a kronolänsmannen J A Löndahl, som också var poststationsföreståndare i Snärshult. Vad han skrev kan kanske vara av intresse för dem som tar del av kapitlet om Gäddeviksås i denna bok och ger dessutom ett prov på länsmannens formuleringskonst. Han uppgav att vad det röres postbefordringen ifrån Tingsryd till Tönemåla och Gäddeviksås skjutstation vars omkrets är ganska tät befolkad har den hittills varit helt och hållet utestängd från brevbehandling sedan kärposten emellan Tingsryd och Ringamåla blev ändragen, vilket vällat många olägenheter och ganska kännbara utgifter för den korresponderande allmänheten och inte minst genom tjänstebrevs förskickande till Tjädningarna som där stationerades i Gäddeviksås, värför jag anser att en dylikt postlinje är av nöden, dock ej i den utsträckning som sökanden Håkan Svensson i Yttre Källehult föreslagit, nämligen från Källehult till Ringamåla, vars linje utgör en i det närmaste obebodd skogstrakt, utan i stället från Tingsryd till Gäddeviksås såsom station och vidare förbi Widingsbräde och Kompermåla till Hovmansbygds järnvägsstation på Karlshamn-Vielanda-banan och vilken linje Herr Postmästare J Lagerström i sitt uttalande även vittnand.

ty denna linje är ganska tät befolkad och väder bland dem stor afhängighet sammet till följd av inrättade sågverk och fabriker som drivas till stor fördel för orten och som såvitt skäl för detta förslag får jag nämna att J Carlsson i Widingsbräde, vilket hemman är beläget 0,2 mil från Gäddeviksås, har till följd av sin verksamhet hittills på egen bekostnad måst anlåna en gångpost på Hovmansbygd 2½ gånger i veckan och av vilken post inrederarna i Yttre Källehult och Gäddeviksås följande flera begagnat sig.

Herr Postmästare Lagerströms avgivna yttrande i ämnet, dock med hänförelse om det ej vore tillräckligt med en postgång i veckan fram och åter mellan Tingsryd och Gäddeviksås, var emot jag anser nödvändigt under nyutnämnde förhållande att post förskaffas två gånger i veckan mellan Gäddeviksås och Hovmansbygd.

Länsman Löndahl var i tillfälle att studera en spontan kommentar i postmästare Lagerströms brev till poststyrelsen den 29 mars, då denne skickade framställningen vidare. Där tryckte Lagerström på att trakten mellan Yttre Källehult och Ringamåla var en nästan obebodd skogsbygd. Det var därför som han gjorde förslaget om en lantbrevbärning med två turer i veckan mellan Tingsryd och Hovmansbygd över Yttre Källehult, Gäddeviksås, Midingebräde och Kompermåla. I Hovmansbygd fanns en poststation sedan den 1 juli 1874. Det var vid tillkomsten av järnvägen mellan Vislanda och Karlshamn som den mycket gamla postföringslinjen mellan Växjö och Karlshamn via Tingsryd och Gäddeviksås blev stypad så att korrespondenter längs delen söder om Tingsryd fick sämre postförhållanden. Deras möjlighet att få skicka brev med kusten på postkärren hade försvunnit.

Bilden visar den byggad i vilken poststationen i Källehult fanns under 1884. Framför byggnaden står familjen som bodde där när bilden togs, Ida och Herman Jonsson med barnen Herbert, Ragnar, Helmer och Astrid. Bilden är utlånad av Gullan Johansson.

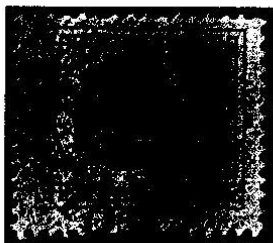
Poststyrelsen var positiv till såväl förslaget om lantbrevbärning som en poststation. Efter pålysning i kyrkorna anmälde samskomakaren August Pettersson i Tingsryd sitt intresse för lantbrevbärningslinjen och erbjöd sig att gå två turer i veckan mellan Tingsryd och Hovmansbygd för kr 3:50 per gång. Kontrakt tecknades både med honom och med Håkan Svensson. Den sistnämnde "tillförband sig" att förestå poststationen under en tid av tre år utan någon ersättning av Postverket".

Den 1 januari 1884 trädde den nya poststationen i verksamhet. Petterssons lantbrevbärningsturer började i Tingsryd på onsdagar och lördagar kl 5 på morgonen med passage av Yttre Källehult kl 10 och ankomst till Hovmansbygd kl 14. I motsatt riktning gick han från Hovmansbygd kl 15. Denna lantbrevbärningslinje blev nära 13 år gammal.

Med tillkomsten av Järnvägen från Bredåkra till Tingsryd ansåg man det inte längre vara behov av postföring mellan Hovmansbygd och Tingsryd. Linjen drogs därför in 1896. På den tiden hade man inte den känsla vi har i dag av lantbrevbärarens betydelse för befolkningen i den bygd varigenom han färdas. Många gånger fungerade lantbrevbärningslinjerna i huvudsak som postföringslinjer. När förbindelsen mellan Hovmansbygd och Tingsryd stämpades på hösten 1896 blev ersättningen en lantbrevbärningslinje på delsträckan mellan Tingsryd och Gäddeviksås. Där bar till en början bagare Peter Johan Johansson i Grönadal posten två gånger i veckan. Om hans problem berättas i avsnittet om Gäddeviksås.

Till skillnad från lantbrevbärningslinjen blev poststationen med namnet Källehult mycket kortlivad. Postmästare Lagerström noterade den högst obetydliga trafiken och förfasade sig dessutom över skötseln. Måhända ångrade han sig också över att han inte hade tagit fasta på länsmannen Löndahls åsikt att Gäddeviksås vore lämplig plats för poststationen. I ett brev den 3 oktober 1884 till poststyrelsen begärde Lagerström att få säga upp kontraktet med Håkan Svensson. Under ett nytt remissförande upplyste länsstyrelsen i Växjö att "poststationen i Källehult utan väsentligare olägenhet för orten kunde indragas, därest brevbringningen komme att ombesörjas av lantbrevbäraren å linjen Tingsryd - Hovmansbygd". Utan någon omständlig procedur gick poststyrelsens följande beslut i verkställighet den 31 december 1884 i enlighet med postmästarens framställning. När Svensson skulle leverera frimärksförrådet kunde

han inte göra det. En brist på kr 97:52 fick länge balanseras i bokföringen och inte förrän den 31 juli 1909 kom poststyrelsens beslut att beloppet fick avföras ur räkenskaperna under titeln "Försvunna medel". För filatelister är frimärken som stämpats i Källehult eftersökta objekt. Postmuseum har bara ett exemplar.

Det finns vid bokens tryckning blott två kända avtryck på frimärken av Källehults datumstämpel, ett i Postmuseum och ett privatägt. Båda stämpelavtrycken har samma datum och frimärkena kan med hänsyn till centreringen bedömas härstamma från samma atk. (Foto: Erik Lindgren).

KRATERSJÖNS HEMLIGHET

Vid sydkanten av det sydsvenska höglandet, alldeles vid gränsen till Blekinge ligger en märklig sjö. Dess namn är MIEN. Till skillnad från de omgivande sjöarna som är flikiga och förgrenade är Mien rund eller snarare rombisk till formen.

Folk som bor runt sjön anser det vara något mystiskt med den. Somliga tror att den har ett underjordiskt utflöde. Detta antagande grundar man på iakttagelser av sjön. Lugna dagar har man sett hur flytande föremål samlats på ett visst ställe i sjön och där flutit runt, runt.

Detta skulle bero på virvlar i vattnet som i sin tur skulle ha orsakats av ett underjordiskt utflöde. Denna gåtfulla sjö gjorde mig väldigt nyfiken.

En klubbkamrat, **Ferdinand Kirmeier**, är bosatt vid Mien. Jag ringde upp och berättade om mitt intresse och frågade om han ville göra en dykning med mig i sjön den kommande helgen. Han sa omedelbart ja. Det som särskilt intresserade oss var den djupgrav som var utritad norr om Ramsö. De tätt liggande kurvorna sa oss att botten sluttade brant. Djupet översteg 40 m. Vid magnetiska mätningar som man gjort på sjön hade starka indikationer erhållits över detta parti.

Vi bestämde att detta skulle bli målet för vår dykning. När vi guppade fram i den lilla eka på väg ut till Ramsö kom samtalet osökt in på de fantastiska teorierna.

Vädret var varmt och skönt. Den härliga sommardagen jagade alla betänkligheter på flykt. När vi kom fram till Ramsö gjorde vi först en rundvandring på ön och därefter klädde vi oss i dykardräkter och gjorde oss klara för dykningen. Sedan gick vi åter i ekan och for ut till några små skär som ligger en bit utanför själva ön. Där förtöjde vi båten, tog kompassriktning mot djuphålan och gick i vattnet.

Sikten var förvånansvärt bra för att vara i en insjö. Botten var beströdd med egendomliga

stenar. Somliga var kantiga och mörkt bruna till färgen med runda hålrum, andra såg ut som slag och skiftade i olika färger. Ferdinand tog upp en från botten. Den liknade ett stycke korall. Ett stim med småabborrar tittade nyfiket på oss. Vi fortsatte att följa den sluttande botten. Lutningen blev efter hand brantare. Stora klippblock låg strödda här och var. En del såg ut att kunna börja rulla utför när som helst. Flera var helt täckta av en grön svampaktig beväxning av ett slag som jag aldrig sett förut.

Solen sköt ner strålknippen som spelade över de gröna klipporna. Det var en mycket vacker syn. Vi kom ner i lite kyligare vatten. Växtligheten försvann. Jag kastade en blick uppåt. Långt där uppe glimmade solen som en fläck av smält guld. Jag njöt av det vackra scenariet.

Vi fortsatte att simma i vår lugna takt. Plötsligt mörknade det framför oss.

Vi hejdade oss och såg undrande på varandra. Nedanför syntes inget annat än ett svart svalg. Det såg inte inbjudande ut. Jag försökte undertrycka en rysning, tände lampan och lyste neråt. Strålen försvann i tomt vatten.

Vi bestämde oss emellertid för att fortsätta och dök sakta. När jag åter fick syn på botten kände jag en hisnande känsla i magen.

Botten stupade brant neråt. Ett tilltagande tryck gjorde sig påmint i öronen.

Jag tryckutjämnade.

Sedan lyste jag på djupmätaren. Den visade på 18 m. Jag riktade på nytt lampan framåt och ryckte till av förskräckelse.

Något stort och oformligt kom emot oss ur mörkret.

I nästa ögonblick såg jag att det var ett stort klippblock som låg på en avsats. Vi gled över det och det uppslukades av mörkret.

Nya klippblock dök upp ock försvann.

Vi vågade inte oss närmare dem.

Det verkade som om minsta stöt skulle kunna få dem att störta ner.

Vattnet hade blivit isande kallt.

Jag kände skräcken växa fram inom mig.

Jag blev plötsligt medveten om att jag inte simmade. Ändå rörde jag mig snabbt. Jag vred lampan så att Ferdinand kom in i ljuskretsen. Inte heller han simmade. Jag fick en känsla av att vattnet var i hastig rörelse neråt. En skrämmande tanke for genom huvudet. Talet om det underjordiska utflödet! Var det inte bara fantasier? Var vi inte rent av på väg att sugas in i en underjordisk kanal!?

Jag sträckte fram armen, och i ljusskenet från lampan läste jag av djupmätaren. Nålen närmade sig snabbt 30 meterssträcket. Jag grep efter mellanlinan och rykte till.....

En anonym dykkamrat

Upplösningen på denna spännande berättelse får du läsa i nästa nummer.

Händer runt Mien

SEPTEMBER

Tors. 4/9	Kl 19 ⁰⁰	Buggkurs för nybörjare. Bygdegården Gäddeviksås. Ledare, Marlen och Per-Ola.
Lörd. 6/9	Kl 14 ⁰⁰	Fotboll. Midingsbygdens IF- Karlshamns FK.
Lörd.-Sönd. 6-7/9		Konst och hembygdsrunda.
Sönd. 7/9	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs för nybörjare.
Sönd. 14/9	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs. Forts. kurs.
Sönd. 21/9	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs. Forts. kurs.
Sönd. 21/9	Kl 16 ⁰⁰	Fotboll. Midingsbygdens IF- Vilshults IF.
Sönd. 14/9	Kl 10 ⁰⁰	RIKSMARSCHEN. Tipsrunda. Start vid Idrottsplatsen.
Sönd. 28/9	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs. Forts. kurs.

OKTOBER

Lörd. 4/10	Kl 18 ³⁰	MIF:s höstfest i Bygdegården, Gäddeviksås. Supé med dans. Alla är hjärtligt välkomna. Anmälan görs till: Peter 0459-850 61. Jörgen 0459-82017.
Sönd. 5/10	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs. Forts. kurs.
Sönd. 12/10	Kl 10 ⁰⁰	Buggkurs. Forts. kurs.
Sönd. 26/10	Kl 10 ⁰⁰	Tipsrunda. Start vid Idrottsplatsen.

NOVEMBER

Lörd. 1/11		Manusstopp Mieninfo nr. 4/97. Aktualiteter under dec-97, jan-98, feb-98.
Lörd. 15/11	Kl 18 ³⁰	Sikfest i Bygdegården, Gäddeviksås. Dans till Svennes ork. Alla är hjärtligt välkomna. Anmälan görs senast 9/11 till: Sonja och Gunnar Nilsson, 0459-851 27.

